

संप्रयोज्यसंयोगं कृत्वा कामकारकरोतीति कामकारकः बालः प्राकृतः क्रीडनकैः सारीप्रभृतिभिः ॥ ३७ ॥ नमात्रिति ईशोनदयालुः प्रत्युतदृशस इत्यर्थः ॥ ३८ ॥ किंच ईशस्य दुष्टेषु पक्षपातः साधु
 पुचद्वेषोदृश्यतेऽतः सन्निद्य एवेत्याह आर्या नित्यादिभिः चितयाधनादिव्यानेन ॥ ३९ ॥ ४० ॥ धर्माभिर्ना किनीति पठेधर्मश्रद्धाशून्ये फलं यद्वादिना तृमि किं अश्रुते अपितु नैवेत्यर्थः ॥ ४१ ॥ कर्मेति कृतं
 कर्मयदिकर्तारमेव गच्छति न त्वन्यतर्हि कारयितृत्वादीश्वरोपि पापेन लिप्येते वेत्यर्थः ॥ ४२ ॥ अथेति कर्त्तारं कारयितारमीश्वरं ऐश्वर्यदेवकर्मनस्पृशतितर्हितत्वाद्योज्याजीवा एव कर्मभिर्हिताः तथा च ईश्वरो बला
 दीनान्नरकेपातयतीत्यत्यंतं निद्य एव स इति भावः ॥ ४३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ एवं धर्मेश्वरयोराक्षेपे प्राप्ते प्रत्यक्षानुमानागमैस्तौ सप्त

संप्रयोज्यवियोज्यायं कामकारकः प्रभुः ॥ क्रीडते भगवान्भूतैर्बालः क्रीडनकैरिव ॥ ३७ ॥ नमात् पितृवद्राजनधाता भूतेषु वर्त्तते ॥ रोषादिव प्रवृत्तौ यं यथाय
 मितरो जनः ॥ ३८ ॥ आर्या नशीलवतो ह्रस्वाहीमतो वृत्तिकर्षितान् ॥ अनायान्सुखिनश्चैव विद्वलानिर्वचिता ॥ ३९ ॥ तवेमामापदं ह्रस्वासमृद्धिचसुयोधने ॥
 धातारंगर्हयेपार्थविषमं योनपश्यति ॥ ४० ॥ आर्यशास्त्रातिगैरुलब्धधर्मपचायिनि ॥ धार्तराष्ट्रे श्रियं दत्वा धाता किं फलमश्नुते ॥ ४१ ॥ कर्मचेत्कृतमन्वेति
 कर्त्तारं नान्यमृच्छति ॥ कर्मणा तेन पापेन लिप्येते नूनमीश्वरः ॥ ४२ ॥ अथ कर्मकृतं पापं न चेत्कर्त्तारमृच्छति ॥ कारणं बलमेवेह जनानशोचामि दुर्बलान् ॥ ४३ ॥
 इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाद्रौ पदीवाक्ये त्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच वल्गुचित्रपदं श्लक्ष्णं याज्ञ
 सेनित्वयावचः ॥ उक्तं तच्छ्रुतमस्माभिर्नास्ति क्यंतु प्रभाषसे ॥ १ ॥ नाहं कर्मफलान्वेषी राजपुत्रिचराम्युत ॥ ददामि देयमित्येव जेयपृथ्व्यमित्युत ॥ २ ॥ अस्तु
 वात्र फलं मावाकर्त्तव्यं पुरुषेण यत् ॥ गृहे वा वसता कृष्णे यथाशक्तिकरोमि तत् ॥ ३ ॥ धर्मचरामि सुश्रोणि न धर्मफलकारणान् ॥ आगमाननतिक्रम्य सतां वृत्त
 मवेक्ष्य च ॥ ४ ॥

र्थयितुमध्याय आरभ्यते वल्गुचित्रेति वल्गुशोभनं श्लक्ष्णं सुकुमारं नास्ति क्यं वेदविद्विष्टं ॥ १ ॥ यदुक्तं वांचेद्यसि नित्यादिना धर्मस्य नैष्कल्ये त्वदभिभव ए
 व दृष्टांत इति तत्राह नाहमिति कर्मधर्मं फलार्थिना कृतो धर्मो यदि निष्फलः स्यात्तर्हि भवेदयमाक्षेपः न त्वंहं तथा चरामीत्यर्थः ननु फलेच्छाया अभावो किमर्थं धर्मः कर्त्तव्य इत्यत आह ददामीत्यादिना देयं कर्ण इत्ये
 व ददामि जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य इति श्रुतेः ऋणवाक्कणवान् (अचणः देयमृणे इति हि सूत्रं) ॥ २ ॥ यथाशक्तियत्कर्म व्यतत्करोमीत्यन्व
 यः ॥ ३ ॥ धर्ममिति वेदवाक्यान् शिष्टाचाराच्च निष्काममेव धर्मचरामि अग्निहोत्रं जुहुयात्स्वर्गकाम इति स्वर्गादिफलश्रुतिस्तु धर्मं प्ररोचनार्थेति भावः ॥ ४ ॥